

Juutalaisen valmistuminen ja Jumalan suuri ihme: Hän halusi vakuuttaa minulle että Jeesus on Herra

From Jew to Completed Jew and the Amazing Miracle From God: He Wanted to Assure Me That Jesus is Lord

ON JULY 20, 2021 BY GERI UNGUREANIN UNCATEGORIZED

Siitä lähtien, kun olin pieni lapsi, joka varttui juutalaisessa kodissa Maryland'in Bethesdassa, muistan, että minulla oli sisäinen nälkä todella tietää totuus Jeesuksesta Kristuksesta. Perheeni oli juutalainen enemmän "kulttuurillisesti" kuin uskonnollisesti. Menimme synagogaan suurina juhlapäivinä. Vanhempani lähettivät minut synagoogakouluun ja minut konfirmoitiin (ei Bat Mitzvah) 16-vuotiaana.

Varttuessani vanhempani antoivat minun mennä toisinaan ystävieni kanssa lomaraamattukouluun ja Pioneer Girl -tapahtumiin heidän kirkoissaan. Muistan, kun autoin naapureita koristamaan joulukuusiaan ja muistan surun tunteen, että meillä ei ollut sellaista kodissamme. Isäni tapasi sanoa meille: "Jeesus oli hyvä ihminen ja jos maailma eläisi Hänen opetustensa mukaan, se olisi upea paikka - mutta hän ei ollut se, joka sanoi olevansa."

Tämä hämmensi minua vuosien varrella, koska se oli ristiriitainen lausunto. Hyvä ihminen.... mutta ei ollut se, joka sanoi olevansa. Se tarkoitti, että hän oli hyvä ihminen, mutta valehtelija. Se pani minut etsimään totuutta tästä "miehestä", joka täydellisesti muutti historian.

Synagogakoulussa nostin käteni ja kun minua kutsuttiin, kysyin: "Kuka on Jeesus?" Opettaja oli enemmän kuin vähän ärtynyt minuun. Hän sanoi: "Shhh ... me emme puhu hänestä! Me olemme juutalaisia!" Muistan, että sain ensimmäisen Raamattuni synagogassa konfirmaation yhteydessä. On selvää, että siinä oli vain Vanha Testamentti. Luin sitä yöllä sängyssä ... En ymmärtänyt sitä, mutta jotenkin vain sen pitelemisen sai minut tuntemaan oloni lämpimäksi ja onnelliseksi.

Aikuistuin, menin naimisiin ja sain lapsia. Minulla oli jatkuvasti kalvava tunne, että asiani eivät olleet "kunnossa" Jumalan kanssa ja että en todella tiennyt kuinka kasvattaa lapsiani oikein. Halusin olla hurskas nainen - en tiennyt tarkalleen, mitä se tarkoitti, mutta halusin olla todella hyvä äiti. Päätin, että katolinen kirkko oli se paikka, jonne minun pitäisi mennä etsimään Jumalaa. HYVIN vanha pappi, joka aloitti katolisen opetuksen kanssani, ei seuraavalla viikolla muistanut minua! Hän sanoi joka kerran: "Olemmeko tavanneet?" Luulen, että hän oli vähän seniili.

Minusta vain ei tuntunut, että katolisessa kirkossa saisin vastauksia kysymyksiini, joten lopetin siellä käymisen.

Pari vuotta myöhemmin perheessäni oli tragedia; nainen, jolle minä olin hyvin läheinen, teki itsemurhan. Asuimme korkeassa kerrostalossa, kun se tapahtui. Käytävässä eräs pariskunta tuli luokseni ja he esittelivät itsensä. He kertoivat kuulleensa, mitä oli tapahtunut ja kuinka pahoillaan he olivat. He sanoivat haluavansa auttaa meitä hautajaisten aikana. He halusivat tehdä ruokaa meille ja tarjoutuivat myös katsomaan lapsia hautajaisten aikana. En tiennyt, että he olivat kristittyjä.

Hautajaisten jälkeen olin niin järkyttynyt Jumalan takia. Muistan, kun kävelin portaita ylös ja alas monta kerrosväliä - huutaen Jumalalle ... kysyen häneltä, kuinka hän saattoi antaa tämän

tapahtua. Kristitty pariskunta teki meille päivällistä ja aikoi tuoda sen meille. Itkin niin paljon, enkä halunnut seuraa, joten päätin koputtaa heidän oveensa saadakseni aterian. Kun menin sisään, aloin itkeä kuin lapsi.

Kaikki purskahti ulos sydämestäni. John (aviomies), sai minut istumaan. Hän alkoi kertoa minulle Jeesuksesta. Hän kertoi minulle Hänen rakkaudestaan minua kohtaan. Hän kertoi minulle pelastuksesta. Se oli ihmeellistä, koska kaikki oli niin selvää! Sanoin hänelle, että halusin Jeesuksen elämään sydämessäni. Sanoin hänelle, että olin valmis katumaan syntejäni ja seuraamaan Jeesusta Herranani ja Vapahtajanani. John johdatti minut rukouksessa sinä iltana kunniakkaan Messias Jeesukseni tykö!

Olin etsinyt Jumalaa monta vuotta ... Hän tuli luokseni sinä iltana - iltana, joka seisoo yksinäisenä muistissani - ikuisesti. Uudestisyntymispäiväni oli 2. tammikuuta 1983.

En ollut koskaan arvostanut sitä, että olen juutalainen, ennenkuin kohtasin Jeshuan tuona uskomattomana iltana. Menetin suurimman osan perheestäni, kun he saivat tietää uskostani Jeesukseen. Herra kuitenkin salli minun johdattaa isäni Hänen tykönsä hänen kuolinyönänsä. Minulla on toinen artikkeli tuosta ihmeellisestä yöstä ja ihmeestä myös äitini elämässä. Lähetän sen toisella kertaa.

Ylistys Jeshualle! Hän tiesi, että sydämeni janosi tuntea Hänet. Hänen uskollisuutensa ylittää käsityskykymme. En voi kuvitella elämää ilman häntä!

Jumalan lahja vakuuttamaan minulle, että Jeshua ON Israelin Messias

Kirjoitettuna alunperin vuonna 2015 lähetän tämän artikkelin muutaman vuoden välein ja rukoulen, että jotkut kansastani törmäisivät siihen ja uskoisivat sydämessään, että Jeshua oli ja ON koko maailman kauan odotettu Messias.

Jos sinulla on juutalaisia ystäviä, jotka etsivät totuutta, niin ehkä tämä artikkeli avaa heidän silmänsä!

Tämä tarina saa sydämeni hyppäämään rinnassani aina, kun kerron sen. Koska olin juutalainen, se oli tarpeeksi ihmeellistä, että Herra avasi silmäni Jeesuksen suhteen ja auttoi minua näkemään hänet sydämelläni. Mutta se, mitä tapahtui pari vikkoa myöhemmin, oli todella lahja Häneltä.

Pelastukseni valtavan yön jälkeen halusin vain lukea Raamattua. Rehellisesti sanottuna unohdin joskus syödä, koska olin niin uppoutunut Hänen Sanaansa. Halusin miellyttää Häntä kaikin tavoin. Melkein heti tiesin, että Hän halusi minun lopettavan tiettyjen asioiden tekemisen. Sain vastenmielisyyden likaisiin TV-ohjelmiin ja elokuviin. Saippuaopperat olivat poissa ikuisesti ja olin ollut niistä riippuvainen vuosia.

Näin maailman eri tavalla. Oli kuin Hän olisi antanut minulle uuden näön, kuin näkisin ihmiset Hänen silmillään. Halusin pysäyttää kaikki näkemäni ihmiset ja kysyä heiltä: "Tunnetko Jeesuksen?" Pystyin jopa erottamaan ihmiset, jotka rakastivat Häntä. Heillä oli tietynlainen katse silmissään. Kun kysyin lopulta, tuntevatko he Hänet, niin vastaus oli melkein aina "Kyllä" ja jos ei ollut, niin se antoi minulle avoimen oven kertoa heille Jeshuasta ja Hänen rakkaudestaan heitä kohtaan.

Juutalaiset vanhempani ja sisarukseni eivät olleet yhtä innoissaan. No niin, ehkä se on lievä ilmaus. He ajattelivat, että olen täysin *meshugana* (hullu jiddishiksi), mutta minä vain hiljaa vaalin sydämässäni tietoa totuudesta ja rukoilin, että jonakin päivänä myös perheeni tulisi tietämään sen.

Viikkoa ennen vesikastettani puhuin eräälle naiselle Maryland'in messiaanisisessa Beth Messias -seurakunnassa. Olin hyvin innokas tuntemaan muita juutalaisia, jotka tiesivät totuuden Messias Jeshuasta. Hän oli yhtä innokas kuin minäkin. Hän kysyi minulta, olinko lukenut Jesajan 53. luvun. En ollut, mutta sanoin, että lukisin sen heti. Hän sanoi, että lähettää minulle kirjallisuutta Beth Messias -seurakunnasta.

Jesaja 53. OY! (Jiddishinkielinen huudahtus) Kuinka kaipasinkaan sitä niin monta vuotta? Se oli tarkka kuvaus, kun Jeshua viedään Golgatalle teurastettavaksi maailman syntien tähden. Luin sen uudelleen ja uudelleen. En voinut uskoa, että sellainen kuva ristiinnaulitsemisesta oli koko ajan ollut minun Vanhassa Testamentissani.

Halusin totella Häntä kaikessa. Ystäväni kertoi minulle kasteesta ja siitä, kuinka Hän halusi, että meidät kaikki kastetaan sen jälkeen, kun olemme uudestisyntyneet. Sanoin hänelle, että halusin tulla kastetuksi - mitä pikemmin, sitä parempi. Sitten se kasteeni päivä tuli.

Kun nousin vedestä, lausuin muutamia sanoja, joita en ymmärtänyt. Tunsin, että Jumala halusi minun muistavan nämä sanat, joten toistelin niitä jatkuvasti hiljaa itsekseni. Seuraavana päivänä sain kirjekuoren Beth Messias -seurakunnasta. Siinä oli kansilehti, joka kertoi seurakunnasta. Näin tällä sivulla ensimmäiset sanat "H'brit Chadashah", jotka olin lausunut.

Sydämeni takoi niin lujaa. Sanojen vieressä oli käännös: "Uusi Testamentti". Tajusin, että olin puhunut hepreaa! En ole osallistunut Bat Mitzvah'aan – minut on vain konfirmoitu, joten en osannut hepreaa. Sitten näin seuraavan sanan "Jeshua", jonka olin lausunut ja joka tarkoittaa Jeesus.

Mutta viimeistä sanaa, jonka olin lausunut, ei ollut siellä. Sana oli "mannah" ja minun oli tiedettävä, mitä se tarkoittaa. Soitin rabbini kotiin. Hänen vaimonsa vastasi. Kerroin hänelle, kuka olen ja että löysin sanan ja arvelin sen olevan hepreaa. Kerroin hänelle, että sana oli "mannah". Hän sanoi: "Tietysti se on hepreaa. Se on manna, taivaan leipä."

No niin, menin melkein tajuttomaksi. Olin sanonut hepreaksi: "Jeesuksen Uusi Testamentti on taivaan leipä!" Mikä loistava lahja saada häneltä; vahvistus, että se, mitä uskoin, oli TOTTA ja annettuna minulle hepreaksi.

Kerroin tämän tarinan eräälle baptistisaarnaajalle. Hän kertoi minulle, että kuultuaan 38 vuoden ajan "kielilläpuhumisjuttuja", minun juttuni oli ensimmäinen, johon hän uskoi. Hän sanoi, että se meni Raamatun mukaan. Hän kertoi minulle, ettei koskaan unohtaisi sitä.

Kaiken tulee kirkastaa Jumalaa ja rakentaa Kristuksen ruumista!

How Can I Be Saved?

Shalom b'Yeshua

MARANATHA!